

Crist de la Fe...

Modalitat: Torre d'argent

Lema: La nostra fe.

*Crist de la fe dels meus avantpassats,
Crist de la Fe que sou Déu i home alhora,
Crist de la Fe, vos pregue agenollat,
Crist de la Fe, per tots els paterners.*

Crist de la Fe, present en tots alhora,
davant de Vós, contrit i agenollat,
vos pregue hui per tots els paterners
i sobretot pels meus avantpassats.

Crist de la Fe, teniu agenollat
el sentiment de tots els paterners
en el record dels seus avantpassats
que és sentiment d'amor i fe alhora.

Crist de la Fe de tots els paterners
que sou l'encens de tants avantpassats
tingueu pietat i caritat alhora
hui tot açò demane agenollat.

Avantpassats.

D'aquells que ens precediren, hi ha el record.
d'allò que ens ensenyaren i hem après:
A caminar i a entropessar després
Car mai haveu segut, d'oïda, sord.

Així com un empelt d'un arbre bord
es qualla i brota al taronger promés,
així, al poble meu la fe és bres
i, de pares a fills, sou el seu nord.

Vós sempre heu estat present en ells
enmig de les virtuts i els seus pecats
com pare atent als fills que són novells,

en temps de pau i de prosperitats
sempre present, com vent d'amor pomells,
Crist de la Fe dels meus avantpassats.

Déu i home.

Quan la paraula feta home naix
s'infon el vostre amor per tot arreu,
perquè sou Déu i pau i amor tan meu
que sense Vós camine alabaix.

Vos mire amb sentiment, de dalt a baix
colgat de peus i braços a la creu
i veig a tot un Déu amb rostre greu
amb la mirada absent, de biaix.

Sou l'home amb Déu que naix en un sol niu
sou Déu amb l'home que ara vos implora
sou flama que ara crema sens caliu.

Sou Déu en l'home que ara riu i plora
sou l'home en Déu que, entre nosaltres viu,
Crist de la Fe, que sou Déu i home alhora.

Agenollat.

Agenollat, volguera demanar
davant dels vostres peus nafrats i nus
amb clara veu i sentiment confús
amb fe, a Vós que sou el nostre far.

Jo deixaré als peus del vostre altar
oracions de fang i de pallús
que espelliran demà en càntic fus
quan el nou dia vinga a clarejar.

Perquè l'amor que Vós teniu per nos
és tan sincer, que crec de veritat
que mai ens deixareu anguniós.

Per tot açò, ací, en caritat,
amb la mirada aquosa i delerós,
Crist de la Fe, vos pregue agenollat.

Paterners.

Com hi ha l'home que va a pel diari
i es troba pel carrer a la veïna
i la saluda mentre, a la cantina,
s'escolta, sorollós, un crit gregari.

També hi ha qui, amb gest gens sumptuari,
de bon matí, descorre la cortina
i aguaita si fa sol o hi ha boirina
perquè és de la collita tributari.

Eixa és la gent que porteu dins del cor,
que va i ve i, amb sentiment divers
sou per a sempre el seu millor tresor.

Hui vos demanaré amb aquest vers,
en nostre dolç parlar de llaurador,
Crist de la Fe, per tots els paterners.